

zeg niet dat Pennell (die naar ik meen Amerikaan is) wonende en werkende in Engeland, en met toestemming van de Engelsche regeering deze teekeningen makend, iets stuitends of bedroevends in deze massa-aanmaak van moordwerktuigen had moeten zien — ik zou zelfs aan neutralen zulk een houding niet durven voorschrijven. Maar men ontvangt uit deze mooie teekeningen, waarin de landschaps-schilder eigenlijk voortdurend aan het woord blijft, ook niet de impressie van het geweldige feit, dat een gansch volk werkt voor één doel, dat alle krach-

ten van vernuft, dat alle beschikbare tijd opgeroepen zijn tot samenwerking, dat alle ruimte geëxploiteerd is en alle materiën in beslag genomen om dat eene te bereiken. Erkennende dat dit werk oneindig veel mooier en meer gekúnd is dan dat van Heyenbrock bijvoorbeeld, kan men zich evenwel niet verhelen, dat die dan toch tracht weer te geven wat er grootsch en barsch is in die moderne technieken, en de wijze waarop zij geëxploiteerd worden, in dat dienstbaar maken der elementen van 's menschen wil — zonder dat daarbij nog bepaaldelijk de oorlogsindustrie in aanmerking komt. Aan de waardeering voor Pennell's talent doet deze opmerking natuurlijk niets af, wel meldt zij zich aan waar wij ons gaan afvragen of hij eigenlijk dit zijn onderwerp wel geheel bevatten kon.

C. V.

LE FAUCONNIER'S BLOEMSTUKKEN. — KUNSTHANDEL VAN DER LINDE, AMSTERDAM.

Toen de Franschman Le Fauconnier hier voor het eerst, bij een bekend gebleven expositie van de „Moderne Kunstkring”



JOSEPH PENNELL. THE BALLOON SHED (LITHO).

uitkwam, zag men in hem een der meest op den voorgrond tredende cubisten, al waren er in sommige zijner groote composities (Le Chasseur b.v.) ook eenigszins futuristische kenmerken aan te wijzen, als het onmiddellijk plaatsnemen van verbeelding naast werkelijkheid, het verwaarloozen van concentratie en van evenwicht. Niet lang daarna bleek dit zonderlinge gebeurd te zijn: deze zoo moderne buitenlander die mede ook Hollandsche schilders had helpen beïnvloeden en op een ander spoor brengen, was geïnfluenceerd door het Hollandsche impressionisme en kwam met vrij zwak werk voor den dag waarin ongeveer niets van zijn vroeger streven meer zichtbaar was.

Tenslotte is Le Fauconnier toch een krachtiger figuur gebleken dan zich toen wel liet aanzien, en ontwikkelde zich meer en meer een eigen kleurvisie in zijn kunst. De bloemstukken die hij nu laat zien — het is op zich zelf teeknend dat een maker van zeer fantastische figuratieve composities tot het bloemstuk in hoofdzaak zich keert — zijn sterk van kleur en hebben een zekere voor naamheid, waarbij zich waarlijk veel Hollandsch werk van dezen aard als burgerlijk en stijf doet kennen. Hij geeft, gegroe-